

Quod de dono intellectus

Et circa donū intellectus
quod octo. **P** vtz intellectus
fit donū spūs sci. **1** vtz possit fil' eē i eodē
cū fide. **3** vtz intellectus q est donum spūs
sci fit speculatiu' tñ vlt' practice. **4** vtz oēs
q sūt i grā habeāt donū intellectus. **5** vtz hoc
donū inueniāt i aliqbz abscqz grā. **6** quō se
hēāt donū intellectus ad alia dona. **7** de hoc
quod rñd; huic dono i bñtudinibz. **8** d' eo quod
rñdet ei in fructibus.

Ad primū sic proce

dit. **V**idēt q intellectus nō sit donū spūs sci
Dona. n. g'uita distinguūt a donis nālibus
supaddit. n. eis. s; intellectus ē qdam habitus
naturalis i aīa q cognoscitur p'cipia natu
ralit' nota: ut p; i 6. ethicor. g' n' debet poni
donū spūs sci. **P**. Dona dīna p'cipant a
creaturis fm eoz p'portionē r modū: ut p;
p' d'yo. i li. d' diuī. n. s; modus hūane nāe ē
ut nō simplicif vītate cog'scat: qd p'inet ad
rōez intellectus: s; discursiue: qd ē p'pziū rōnis.
ut patet p' d'yo. 7. c. d' diuī. n. g' cognitio dī
na q hoibz dat magis debet dici donū rōnis
q intellectus. **P**. In potētys aīe intellectus
volūtate diuidit: ut patz i 3. d' aīa: sed nullū
donū spūs sci dicit volūtas. g' ē nullū do
nū spūs sci o; dici intellectus. **S**; ē qd dicit
ysa. xi. **R**eges cet sup euz spūs dñi spūs sa
pie r intellectus. **R**. dicit dū q nomē intel
lectus quādā intīmā cognitiōē importat
dicit. n. intelligere qī itus legere. r b' maīse
ste p; cōsiderātibus dīam intellectus r iēsus
Nā cognitō sēstīua occupat cē qūitates sē
sibiles exteriores: cognitio at intellectiua pe
netrat vsq; ad essentiā rei. **O**bm aut intelle
ctus ē qd qd ē: ut d' i 3. de aīa. **S**ūt at mlta
genera eorū q iteri' latēt. ad q o; cognitio
nē hoīf qī intrinsecus penetrare. nā sub acci
dētibus latet nā a rez subalis s; v'bis latēt
h'gta v'borum s; similitudinibus r figuris la
tet vītate figurata: Res. n. itelligibiles sūt q
dāmō iterores respectu rez sensibiliū que
exteri' sentiūt: r i cāis latent effectus r eoz
vñ respectu horū oīum pōt dici intellectus
S; cū cognitio hoīs a sensu i'cipiat qī ab ex
teriori: maīfestū ē q quāto lumē intellectus

ē forti': tanto pōt magis ad intima penetrā
lumē aut naturale nri intellectus ē finite vtu
tis: vñ usq; ad deterioratū aliqd p'ingere pōt
Indiget g' hō supnāli lumine ut vlteri' pene
tret ad cognoscēdū qdā q p lumē naturale
cognoscere nō valz r illud lumē supnatura
le hōi datū: vocat donū intellectus. **A**d p
mū g' dicit dū q p lumē naturale nobis inoi
tū statī cognoscūt qdā p'cipia coīa q sē na
falr nota s; q; hō ordiat ad bñtudiez supnā
le: ut s' dicitū ē: nō ē q hō vlteri' p'ingat
ad qdā altiora r ad b' regrit donū intellectus
Ad secūdū dicit dū q discursus rōis sp
icipit ab intellectu r t'miat ad itelle ctū. **R**ō
cinamur. n. pcedēdo ex gbus dā intellectus. et
tūc rōnis discursus p'ficiē qñ ad hoc pueni
mus ut itelligam' id qd p'us erat igtum. q
g' rōcinatur ex aliquo pcedēt i intellectu p
cedit. **D**onū aut grē nō pcedit ex lumē na
ture. sed supaddit ei qī p'ficiēs ipz: et iō ista
supadditio nō dicit rō s; magis intellectus
ga ita se hē lumen supad dītū ad ea q nobis
supnaturalit' inotescit: sicut se h; lumē nā a
le ad ea q p'mordialit' cognoscim'. **A**d ē
tū dicit dū q volūtas nōiat simplicit' appeti
tīuū motū absq; determinatōe alicuius excel
lentie: s; intellectus nōiat quādā excellentiaz
cognitiōis penetrandi ad intima. r iō sup
naturale donū magis nōiat noīe intellectus
q; noīe volūtatis

Ad secūdum sic pro

cedit. **V**idēt q donū intellectus nō fil' habe
atur cū fide. **D**ic. n. Aug. i li. 83. q. q id qd i
telligit. intelligētis p'prehensione sumitur. s;
iō qd creditur nō p'phēditur fm illud aplī ad
p'bil. 3. **N**ō ga p'phēderim aut p'fect' sim
g' videtur q fides r intellectus nō p'nt eē i eodē
p'. **D**ē qd itelligitur intellectus: videtur nā a
lit. sed fides ē de nō apparētib': ut s' dicitū ē.
g' fides nō pōt fil' eē i eodē cū intellectu. **P**. In
tellectus ē certior q; scīa. s; scīa r fides nō p'nt
esse i eodē: ut s' dicitū ē. multo g' min' itelle
ctus r fides. **S**ed ē qd b' reg' dicit i li.
moral. **V**idem' q intellectus de auditis mē
tē illustrat. s; aliqs hñs fidē pōt eē illustrat'
mēte circa audita. **V**ñ d' Luce vlt. q dñs
apuit discipulis suis sensū ut itelligerēt scri
pturas. g' intellectus pōt esse fil' cū fide. **R**.
dicit dū q h' duplici distinctione ē op'. **U**na
qdē ex pte fidei. **A**lia aut ex pte intellectus
b. 5.

Ex pte qdē fidei distinguendū est q̄ quedā p se ⁊ directe cadūt sb fide q̄ naturalē rōnē excedūt: sicut deū eē trinū ⁊ vnū: filiū dei eē incarnatū. Quedā vō cadūt sub fide quasi ordinata ad ista fm aliquē modū sic oīa q̄ i scriptura dīna tinent. **Ex** pte vō intellect⁹ distinguendū ē: q̄ dupliciter dici possum⁹ aliqua intelligere. **¶** Uno: pfecte q̄n. i. ptingimus ad cognoscēdū essētiā rei intellecte: ⁊ ip̄ ⁊ veritatē enūciabilis intellecti s̄ q̄ i se est: ⁊ hoc mō ea q̄ directe cadūt sub fide intelligere nō possum⁹ durate statu fidei: s̄ qdā alia ad fidē ordiata q̄ h modo intelligi p̄nt. Alio mō t̄ngit aliqd̄ intelligi impfecte q̄n. i. ip̄a essētia rei uel vītas p̄ponis nō cognoscitur qd̄ sit: aut quō sit: s̄ nō cognoscit s̄ q̄ ea q̄ exteri⁹ apparēt vītati nō s̄riant: in q̄ntū. i. hō intelligit q̄ p̄ ea q̄ exteri⁹ apparēt nō ē rece dēdū ab his q̄ sūt fidei. ⁊ fm b̄ nihil p̄hibet durate statu fidei intelligere ēt ea q̄ p se sub fidē cadūt. **Et** p hoc p̄ mō ad oba. Nā p̄ie tres rōnes p̄cedūt fm q̄ aliqd̄ pfecte intelligit. **¶** Ultima aut rō p̄cedit de intellectu eorum que ordinantur ad fidem.

Ad tertiu⁹ sic proce
ditur. **¶** Videtur q̄ intellectus q̄ ponit donū spūs sci nō sit practic⁹ s̄ speculatiu⁹ tm̄. **¶** Intellect⁹ n. ut Greg⁹ dicit i p̄ moral. altiora q̄ dā penetrat. s̄ ea q̄ p̄tinent ad intellectu pra cticū nō sūt alta s̄ qdā infirma. i. singularia circa q̄ sūt actus. **¶** Intellectus q̄ ponit donū nō ē intellectus practic⁹. **¶** Intellectus q̄ ē donū ē digni⁹ aliqd̄ q̄ intellect⁹ q̄ ē v̄ i intellectualis. s̄ intellectus q̄ ē v̄ i intellectualis ē solū circa nccia: ut p̄ p̄ h̄m i 6: ethicoꝝ ḡ multo magis intellectus q̄ ē donū ē solum circa nccia. s̄ intellectus practic⁹ nō ē circa nccia: s̄ circa cōtingētia aliē se h̄re q̄ ope hu mano fieri p̄nt. **¶** Intellect⁹ q̄ ē donū nō ē intellectus practic⁹. **¶** Donū intellect⁹ illustrat mētes ad ea q̄ nālē rōes excedūt. s̄ opabilia humana q̄ ē practic⁹ intellect⁹ nō excedūt nālē rōnē q̄ dirigit in rebus agēdis: ut ex s̄ dictis p̄. **¶** Intellectus q̄ ē donū: nō ē intellectus practic⁹. **¶** S̄ qd̄ in ps̄ d̄. Intellectus bonus oibus faciētibus eū. **¶** R̄: dicēdū q̄ sic dictū ē donū intellectus nō solū se h̄ ad ea que p̄ ⁊ p̄ncipalit̄ cadūt sub fide: s̄ ēt ad oīa q̄ ad fidē ordinantur. opatōes aut̄ bone que dā ordinē ad fidē habent. **¶** H̄az fides p̄ dilec

tionē opat: ut ap̄ls dīc̄ ad Gal. 5. **Et** iō do nū intellect⁹ etiā ad qdā opabilia se extendit nō qdē ut circa ea p̄ncipalit̄ v̄let: s̄ i q̄ntū in agēdis regulamur rōnib⁹ etnis: q̄b⁹ v̄spiciē dis ⁊ v̄sulēdis fm Aug. 12. de trini. iheret supior rō q̄ dono intellect⁹ p̄ficiē. **¶** Ad p̄mū dicēdū q̄ opabilia huana fm q̄ i se v̄si derāt nō h̄nt aliquā excellētie altitudinem s̄ fm q̄ referūt ad regulā legis etne ⁊ ad finē b̄titudis dīne: sic altitudinē h̄nt ut circa ea possit eē intellect⁹. **¶** Ad secūdū dicēdū q̄ b̄ ipsuz p̄tinet ad dignitatē doni quod est intellect⁹ q̄ intelligibilia etna ul' nccia cōfide rat nō solū fm q̄ in se sūt: s̄ etiā fm q̄ sunt r̄gule qdā huanoꝝ actūū: q̄a quāto v̄t⁹ cognoscitiua ad plura se extendit tāto nobilior ē. **¶** Ad t̄tū dicēdū q̄ r̄gula huanoꝝ actūū est et rō huana et lex etna: ut s̄ d̄cm̄ ē: lex at etna excedit nālē rōs: ⁊ iō cogni⁹ huanoꝝ actūū fm q̄ regulat̄ a lege etna excedit nālē rōnē. ⁊ idiger supnāli lumine doni spūs sci

Ad quartū sic proce
ditur. **¶** Videtur q̄ donū intellect⁹ nō sit oibus h̄ntib⁹ grām. **¶** Dic. n. Greg⁹ 2. moral. q̄ do nū intellect⁹ dat̄ s̄ hebetudinē mētis. s̄ mlti h̄ntes grām ad huc patiūt mētis hebetudinē. **¶** ḡ donū intellect⁹ nō ē in oibus h̄ntibus grām. **¶** S̄. In ea q̄ ad cognitōes p̄tinent sola fides videt̄ eē necessaria ad salutē: q̄a p̄ fidē x̄ps̄ i habitat i cordib⁹ nr̄is: ut dicitur ad Eph. 3: s̄ nō oēs h̄ntes fidē h̄nt donū intel lect⁹: imo q̄ credit̄ d̄bet̄ oxare ut intelligat̄ sic Aug⁹ dīc̄ in l̄ de trini. **¶** ḡ donū intellect⁹ nō ē necessariū ad salutē. nō ē i oib⁹ h̄ntib⁹ grāz. **¶** S̄. Ea q̄ sūt coīa oib⁹ h̄ntibus grām nūq̄ ab h̄ntibus grāz subtrahūt. sed grā in tellectus ⁊ alioꝝ donoꝝ aliq̄n se vtiliter sub trahit. q̄nq̄. n. dū subli mia intelligēdo i elatiōe se ai⁹s erigit: in r̄bus imis ⁊ vilib⁹ ḡni hebetudine pigrescit: ut Greg⁹ dīc̄ i 2. mo ral. **¶** ḡ donū intellect⁹ nō ē i oibus habentibus grām. **¶** S̄ qd̄ d̄ i ps̄. Nesciēt neq̄ intellexerūt q̄ in tenebris ambulāt. s̄ nullus h̄ns grām abulat i tenebris: fm illō Joh. 8. **¶** Qui seq̄tur me nō abulat i tenebr̄. **¶** ḡ nullus h̄ns grām caret dono intellectus. **¶** R̄: d̄ q̄ i oibus h̄ntibus grām nccē ē eē rectitudi nē volūtatis: q̄a p̄ grām p̄paratur volūtas hoīs ad bonū: ut Aug⁹ dīc̄. **¶** Volūtas autēz nō p̄t recte ordinari i bonū nisi p̄existente

esse aliquo modo ad inuicē distincta: quia distinctio est principium numeri. scilicet donum intellectus connumeratur alijs donis: ut patet ysa. xi. § donum intellectus est distinctum ab alijs donis. **R.** dicendum quod distinctio doni intellectus ab alijs tribus donis. scilicet pietate fortitudine et timore: manifesta est: quia donum intellectus pertinet ad vim cognoscitivam: illa vero tria pertinent ad vim appetitivam. scilicet orationem huius doni intellectus ad alia tria. scilicet sapientiam: scientiam et consilium: quae etiam ad vim cognoscitivam pertinent: non est adeo manifesta. Videtur autem quibusdam quod donum intellectus distinguitur a dono scientie et consilii: per hoc quod illa duo pertinent ad practicam cognitionem: donum autem intellectus ad speculativam. **A.** dono vero sapientie quod etiam ad speculativam cognitionem pertinet distinguitur in hoc quod ad sapientiam pertinet iudicium: ad intellectum vero capacitas intellectus eorum quae proponitur seu penetratio ad intima eorum et huius supra numerum donorum assignauimus. scilicet diligenter intuiti donum intellectus non solum se habet circa speculanda sed et circa operanda: ut dictum est. **E.** tunc etiam donum scientie circa utrumque se habet ut infra dicitur: et ideo orationem eorum distinctionem accipe. **D.**ia eius huius quatuor dona ordinantur ad supernalem cognitionem quae in nobis per fidem fundatur. **F.**ides autem est ex auditu ut dicitur **R.**o. x. **U.**nus orationem aliam proponi homini ad credendum si sicut visa sed sicut audita quibus per fidem assentiat. **F.**ides autem primo quod est et principaliter se habet ad veritatem primam: secundario ad quodammodo creaturas consideranda: et ulterius se extendit etiam ad directionem humanorum operum secundum quod per dilectionem operatur: ut ex dicto patet. **S.**ic ergo circa ea quae fidei proponuntur credenda duo requiruntur ex parte nostra. per quod est ut intellectu penetrare uel capiamus. et hoc pertinet ad donum intellectus. 2. autem orationem ut de eis homo habeat iudicium rectum ut estimet his esse inherendum: et ab eorum oppositis recedendum. **H.**oc ergo iudicium quatuor ad res diuinas pertinet ad donum sapientie: quatuor vero ad res creatas pertinet ad donum scientie: quatuor vero ad applicationem ad singularia opera pertinet ad donum consilii. **A.**d primum ergo dicendum: quod praedicta tria quatuor donorum manifeste operantur distinctioni eorum quae Gregorius ponit eis esse opposita. **H.**ebetudo enim acuitati opponitur. **D.**icitur. n. per similitudinem intellectus acutus quoniam potest penetrare ad intima eorum quae proponuntur. unde hebetudo mentis est per quam mens ad intima penetrare non sufficit. **S.**tultus autem dicitur ex hoc quod per uerse iudicat circa eorum finem ueritatem. et ideo per se opponitur sapientiae quae facit rectum iudi-

cium circa uerum casum. **I.**gnorantia uero importat defectum mentis etiam circa quaecumque particularia et ideo opponitur scientiae per quam homo habet rectum iudicium circa particulares casus. scilicet circa creaturas. **P.**recipitatio uero manifeste opponitur consilio per quod homo ad actionem non praedit an deliberationem rationis. **A.**d secundum dicendum quod donum intellectus est circa prima principia cognitionis gratiae: aliter tamen quam fides. **N.**am ad fidem pertinet eis assentire ad donum uero intellectus pertinet mente penetrare ea quae dicuntur. **A.**d tertium dicendum quod donum intellectus pertinet ad utramque cognitionem. scilicet speculativam et practicam: non quatuor ad iudicium sed quatuor ad apprehensionem ut capiamus ea quae dicuntur.

A.d septimum sic proceditur.

V.idet quod dono intellectus non rideat breuitudo sexta. scilicet. **S.**exti mundo corde quoniam ipsi deum videbunt. **M.**unditia. n. cordis maxime uidetur pertinere ad affectum. sed donum intellectus non pertinet ad affectum sed magis ad vim intellectivam. ergo praedicta breuitudo non rideat dono intellectu. **P.** Act. 15. dicitur. **F.**ide purificans corda eorum sed praedicta breuitudo magis pertinet ad uitam si dei quam ad donum intellectus. **P.** Dona spiritus sancti perficiunt homines in praesenti uita. sed uisio dei non pertinet ad uitam praesentem. ipsa. n. beatos facit ut sunt habitum. ergo sexta breuitudo continetur uisionem dei non pertinet ad donum intellectus. **S.**ed 3. est quod Augustinus dicit in libro de sermone domini in morte. **H.**ereta opatio spiritus sancti quae est intellectus uideat mundum corde quod purgato oculo potest videre quod oculum non uidit. **R.** dicendum quod in sexta breuitudine sicut dicitur et in alijs duo continentur. **U.**nus per modum meriti. scilicet munditia cordis et aliud per modum primae uisionis. scilicet uisionis dei: ut sunt dictum est. **E.**t utrumque pertinet aliquid quomodo ad donum intellectus. **A.**st. n. duplex munditia. **U.**na quodae pambula et dispositiua ad diuisionem quae est depuratio affectus ab inordinatis affectionibus et huius quodae munditia cordis fit per uirtutes et dona quae pertinent ad vim appetitivam. **A.**lia uero munditia cordis quae est quae completiua respectu uisionis diuinae. et huius quodae est munditia mentis depurate a fantasmatibus et erroribus ut. scilicet. ea quae de deo proponuntur non accipiantur per modum corporaliu fantasmatu neque secundum hereticas pueritates. et hanc munditiam facit donum intellectus. **S.**icut etiam duplex est dei uisio. **U.**na quodae perfecta per quam uidetur dei essentia. **A.**lla uero imperfecta per quam et si non uideamur de deo quod est

videm⁹ tñ qđ nō ē. z tātō i hac vita deum pfecti⁹ cogscim⁹. quātō magi itelligim⁹ euz excedere qđgd itellectu opbēdiē. Et vtraqz dei visio p̄tinet ad donū itellect⁹. p̄ma qđē ad donū itellect⁹ cōsumatū s̄z qđ erit i patria secūda vero ad donū itellect⁹ inchoatum fm qđ habet in via. Et p̄ h̄ p̄z r̄fio ab obiecta. Nā p̄me due rōnes p̄cedūt de p̄ma mūditia. t̄tia vero d̄ p̄fecta dei visioē. dona autē z huiusmōi nos pficiūt fm quādā ichoatōz z in fuso implebūt. ut s̄ dictum est.

Ad octauum sic pro

cedit. **V**idēt qđ in fructib⁹ fides nō respōdeat dono itellect⁹. Intelle⁹. n. ē fruct⁹ fidei. Dī. n. ysa. 7. Nisi credideritis nō itelligētis fm aliā s̄fāz ubi nos habem⁹. Si nō credideritis nō p̄manebitis. nō ḡ fruct⁹ ē fructus itellect⁹. **P**. Pri⁹ nō ē fruct⁹ posterioris s̄z fides v̄r̄ esse prior itellectu: qa fides est fundamētū toti⁹ spūal̄ edūfity. ut s̄ dēm est. ḡ fides nō ē fruct⁹ itellectus. **P**. Plura sunt dona p̄tinetia ad itellectm qđ p̄tinetia ad appetitū. s̄z it̄ fruct⁹ ponit tñ. vñ p̄tines ad itellectm. s̄. fides oia vero alia p̄tinet ad appetitū. ḡ fides nō magis videt̄ r̄ndere itellectui qđ sapie ul̄ scie seu cōsilio. **S**z s̄ est qđ finis vniuscuiusqz rei ē fruct⁹ ei⁹. s̄z donū itellect⁹ videt̄ p̄ncipalit̄ ordinari ad certitudinē fidei qđ poit̄ fruct⁹. **D**ic. n. glo. ad Gal. 5. qđ fides ē qđ est fruct⁹. z de i uisibilib⁹ certitudo. ḡ in fructib⁹ fides r̄ndet dono itellect⁹. **R**. dicēdū qđ sicut s̄ dēm est cum d̄ fructibus ageret. fruct⁹ spūs dicūt̄ vltima z delectabilia q̄in nobis p̄ueniūt ex v̄tute spūs sci. **V**ltimū aut̄ d̄lectabile h̄z rōnē finis qđ ē p̄pū obiectū volūtatis. z iō ōz qđ illud qđ ē vltimū z d̄lectabile i volūtate sit quodā mō fruct⁹ oīuz alioz qđ p̄tinet ad alias potentias. **S**cđm h̄ ḡ gen⁹ doni uel v̄tutis pficiēt̄ aliā quā potētiā pōt accipi duplex fruct⁹. **U**nus qđēz p̄tines ad suā potētiā. **A**li⁹ aut̄ qđ vltimus p̄tines ad volūtate. **E**t fm h̄ dicendū ē qđ dono itellect⁹ r̄ndet. p̄ propō fructu fides i. fidei certitudo. s̄z p̄ vltimo fructu r̄ndet ei gaudium qđ p̄tinet ad voluntatem. **A**d p̄mū ḡ dicēdū qđ itellect⁹ ē fruct⁹ fidei qđ est v̄tus. sic at̄ nō accipit̄ fides cū d̄ fructus s̄z p̄ qđdam certitudine fidei ad quā hō p̄ueit p̄ donū itellect⁹. **A**d secūdū dicēdū qđ fides nō pōt v̄lter p̄cedere itellectū. **N**ō enī

posset hō assentire credēdo aliqb⁹ p̄positis nisi ea aliq̄liter itelligeret. sed p̄fectio itellcs cōsegtur fidē qđ ē virtus: ad quā qđē itellect⁹ p̄fectionē seq̄tur qđā fidei certitudo. **A**d tertiū dicēdū qđ cognitio p̄ practice fruct⁹ nō pōt esse i ip̄a: qz talis cognitio nō scit p̄pter se: s̄z p̄ aliud. sed cognitio speculatiua habz fructū i seip̄a. s̄ certitudinēz eoz qz ē. **E**t iō dono cōsily qđ p̄tinet solū ad cognitioēz p̄ticipā nō r̄ndz aliq̄s fructus p̄p̄ius. **D**onis at̄ sapie itellectus z scie qđ p̄tēt etiā ad speculatiuā cognitioē p̄tinerē. r̄ndet solū vñ fructus qđ ē certitudo siḡta noie fidei. **P**lures at̄ fructus ponūt̄ p̄tinetes ad p̄tē appetitiuā: qz sic iā dictū ē rō finis qđ ip̄ortat i noie fruct⁹ magis p̄tinet ad v̄z appetitiuā qđ itellectiuā.

Unde consi

derādū ē de dono scie. **E**t c̄ca h̄ querūt quatuor. p̄ v̄trū scia sit donū. 2. v̄trūz sit circa dīna. 3. v̄trūz sit p̄ticipia. 4. que b̄ritudo ei r̄ndeat

Ad primū sic proce

dit. **V**idēt qđ scia nō sit donū. **D**ona. n. spūs sci naturalē factatē excedūt. s̄z scia ip̄ortat effectū quēdā naturalis rōis. **D**ic. n. p̄bs i p̄ posterior qđ demonstratō ē syllogisim⁹ faciet̄ scire. ḡ scia nō ē donū spūs sci. **P**. **D**ona spūs sci sūt coia oibus scis. ut. s̄ dictū ē. s̄z Aug⁹ dicit. i. 2. de tri. qđ scia nō pollēt plurimi fideles q̄uis polleāt ipsa fide. ḡ scia nō ē donū. **P**. **D**onū ē p̄fecti⁹ virtute. ut. s̄. dictū ē. ḡ vñ donū sufficit ad p̄fectionē v̄tutis. s̄z v̄tuti fidei r̄ndet donū itellect⁹. ut s̄ dictū ē. ḡ nō r̄ndet ei donū scie. nec apparet cui aliy v̄tuti r̄ndeat. ḡ cū dona sint p̄fectioēf v̄tuti. ut s̄ dictū ē. videt̄ qđ scia nō sit donū. **S**z s̄ est qđ ysa. xi. op̄utat̄ int̄ septē dona. **R**. dicēdū qđ gr̄a ē p̄fectior qđ nat̄a vñ nō deficit i his in q̄bus hō p̄ nām pfici pōt. **C**ū at̄ hō p̄ nālē rōnē assentit s̄z itellectū ali cui v̄itati. duplicit̄ pficiēt̄ circa veritatē illaz p̄ qđē qz capit eā. 2. qz d̄ ea certū iudiciū h̄z. **E**t iō ad hoc qđ itellect⁹ huān⁹ p̄fecte assentiat v̄itati fidei duo req̄rūt̄: qz vñ ē qđ sane capiat ea qđ p̄ponūt̄. qđ p̄tinet ad donum i itellectus. ut s̄ d̄c̄z ē. aliud aut̄ est ut habeat certū z rectū iudiciū de eis discernendo. s̄.